

4

EL CASTELL D'ALARÓ

Començam la caminada a la plaça de la vila, presidida per la casa consistorial i per l'església parroquial de Sant Bartomeu, i partim en direcció nord-est pel carrer Petit.

Després d'una cruïlla continuam pel carrer del Ponterró, passam vora les rentadores de la vila i seguim a continuació pel carrer Solleric.

Ja als afores del poble transitam amb precaució per la carretera Ma-2100, fins al punt conegut com sa Sort, on veim un camí a mà esquerra que es dirigeix al castell d'Alaró.

Després d'una altra cruïlla, en la qual triam el vial que surt a la nostra dreta, passam les cases de Son Curt, que queden un poc amagades, i les de Son Penyaflor, més properes al camí.

Seguim a continuació fins que trobam el codolí des Gegant, un penyalot que es diu que es va desprendre de la sabata d'un colós, i vora el qual comença la primera drecera que és part de l'antic sender de ferradura que ens permet adreçar dues vegades el camí asfaltat.

A la vista de les cases des Verger abandonam el camí de carro i ens desviam a la dreta per un caminó escalonat que discorre, primer, entre marjades d'olivar i, després d'un portell, per un coster cobert d'alzinar.

Ens apropam ara al penyal vertical i, més endavant, situats en un creuer de camins, elegim el vial de la dreta que ens permet arribar al portal del recinte emmurallat. Ja dintre d'aquest creuem la torre de l'homenatge, passam vora les restes d'un aljub i, després d'una pujada curta, arribam a l'oratori de la Mare de Déu del Refugi i a l'Hostatgeria.

La tornada l'hem de fer pel mateix itinerari, fins a arribar al primer creuer, on ens desviam pel camí de la dreta que ens porta al pla des Pouet, des d'on agafam el camí apte per a cotxes, deixant de banda el caminó que es troba a la dreta i que enllaça amb Orient a través del GR 221.

El camí de carro serpenteja ara per l'alzinar fins que arriba a les cases des Verger, poc després de les quals coincidim amb l'itinerari per on hem pujat, i tornam per aquest, sense problemes, fins al poble d'Alaró.

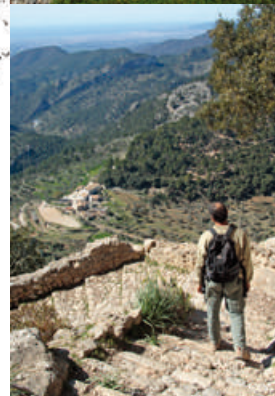
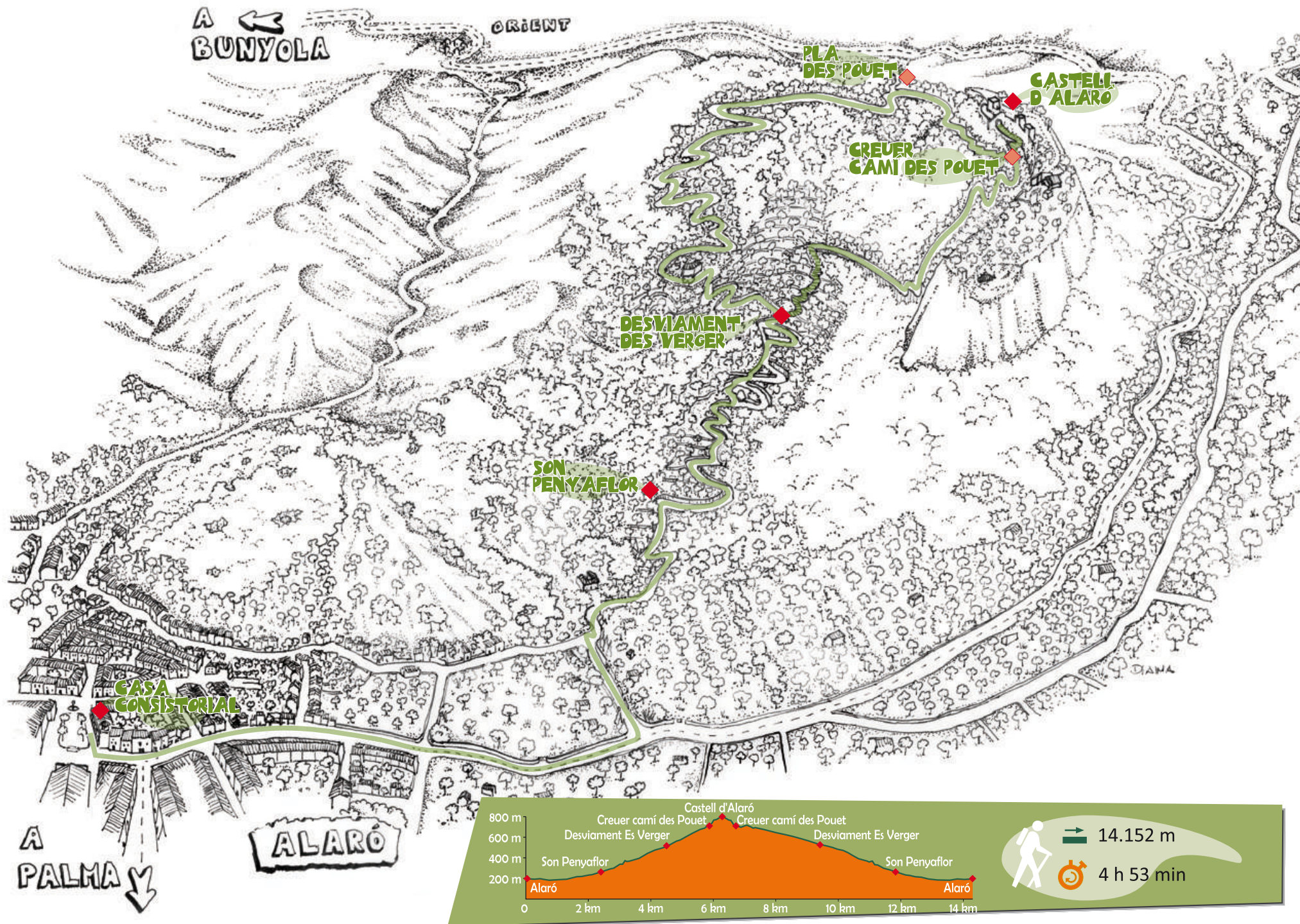

LA TOPADA DEL CAVALL DEL REI EN EN JAUME

La conquesta del castell, assentat sobre un tossal envoltat de parets verticals i amb un únic camí d'accés, estret i costerut, necessità de tota l'energia i del coratge del rei En Jaume que, amb el seu cavall, repartí ventim a dreta i a esquerra i va fer recular els sarraïns cap al castell.

La topada més forta es produí a l'escalonada que hi ha als peus de la murada i fou tal l'empenta i la fúria del cavall reial que deixà la marca d'una de les seves potes vora l'entrada, on encara es pot veure.

La sang corregué aquell dia per tot el camí fins al punt que les herbes es tenyiren de roig, i l'animal fou tan poderós que es diu que la polseguera que aixecà pujà al cel i s'estengué, formant "la carrera del rei En Jaume", coneguda també amb el nom de Via Làctia.

Inici / Final: Alaró, plaça de la Vila (224 m)

Distància: 14.152 m

Horari: 4 h 53 min

Dificultat: alta

Desnivell acum. pujada: 643 m

Desnivell acum. baixada: 643 m

No apte per: infants menors de 6 anys, cadira de rodes, cotxets per a infants

4 EL CASTELL D'ALARÓ

CABRIT I BASSA

Hi hagué un temps, ara fa molts anys, que Jaume II, el bon rei, regnava amb gran encert sobre aquesta petita illa. Tanmateix no durà gaire la bonança, i el seu nebot Alfons, o Anfós com es deia abans, prometé al seu pare conquerir aquestes terres.

La invasió temuda es produí l'any 1285 i els pocs fidels al rei legítim es refugiaren en el castell d'Alaró, on els soldats Guillem Capello, Cabrit, i Guillem Bassa resistiren amb gran valentia.

Alfons en persona acudí al peu de les murades a exhortar els seus defensors a retre el castell; Cabrit contestà que no coneixia altre rei que el rei Jaume i que, a Mallorca, l'anfós es menjava cuinat al forn. El rei, ple d'ira, demanà qui gosava parlar-li així, i al sentir la resposta jurà que venjaria l'ofensa torrant el traïdor en unes graelles.

I així ho féu. Quan les persones que hi havia al castell es rendiren per la fam, Cabrit i Bassa foren arrestats i cremats a la plaça del Lledoner de los d'Amunt, a Alaró, uns fets pels quals els mallorquins els consideraren màrtirs i els elevaren a la santedat.

